

เทศบัญญัติ
เทศบาลตำบลท่าช้าง

เรื่อง
การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๗

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่ายาง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทให้เหมาะสมกับสภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ชุมชนเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเดือดร้อนรำคาญจากสัตว์เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมต่อการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลท่ายาง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ รวมทั้งการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่ายาง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่ายาง ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลท่ายาง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ รวมทั้งควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ให้เป็นไปตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบาลตำบลท่ายาง โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลท่ายาง และผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่ายาง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลท่ายาง นับแต่วันที่ได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลท่ายางแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บวรเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์ป่าหรือสัตว์ชนิดอื่นๆ

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและควบคุมในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเป็นเจ้าของสัตว์นั้น รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์นั้นด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลท่ายาง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ผู้ซึ่งปฏิบัติงานในส่วนราชการของรัฐและหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่สัตวแพทย์ในราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๕ ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ในเขตเทศบาลตำบลท่ายางโดยเด็ดขาด

(๑) งูพิษและงูที่อาจเกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง

(๒) ปลาปิรันยา

- (๓) คางคกไฟ
- (๔) จระเข้
- (๕) สัตว์ดุร้ายต่างๆ
- (๖) สัตว์มีพิษร้ายอื่นๆ
- (๗) ช้าง
- (๘) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆ

ข้อ ๖ ให้เขตเทศบาลตำบลท่ายาง เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ม้า
- (๒) โค
- (๓) กระบือ
- (๔) แพะ
- (๕) แกะ
- (๖) ล่อ
- (๗) ลา
- (๘) สุกร
- (๙) สุนัข
- (๑๐) แมว
- (๑๑) ไก่
- (๑๒) ห่าน
- (๑๓) นก
- (๑๔) เป็ด

(๑๕) สัตว์ชนิดอื่นๆที่ไม่ห้ามตาม ข้อ ๕

(๑๖) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภท และชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่เทศบาลตำบลท่ายาง

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลท่ายาง เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกชนิดโดยเด็ดขาด

- (๑) ถนนสาธารณะและบริเวณทางเท้าทั้งสองข้างถนน
- (๒) บริเวณเขตสถานที่ราชการ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (๓) บริเวณแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ ห้วย หนอง คลอง บึง สระ วัดระยะจากริมขอบที่ตั้งแหล่งน้ำธรรมชาติ ๑๐ เมตร

(๔) ที่สาธารณะประโยชน์อื่นๆ เช่น สวนสาธารณะ ที่สาธารณะประจำหมู่บ้าน สถานที่ปฏิบัติศาสนกิจ

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลท่ายางให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศกำหนดพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๖ โดยให้มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดสถานที่ จำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์

ข้อ ๙ นอกจากเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยของวิญญูชนพึงกระทำแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าของสัตว์ จะต้องจัดให้มีมาตรการในการป้องกันและควบคุมมิให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเกิดจากการเลี้ยงหรือการปล่อยที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

(๒) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ

(๓) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๔) เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงหรือสัตว์นำเชื้อโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควันและไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๕) ต้องจัดให้มีการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์และปฏิบัติตามการสุขาภิบาลสัตว์

(๖) ต้องเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของตน และต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์เลี้ยง ออกไปทำความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(๗) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียน หรือมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้ต้องดำเนินการเพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าว ผู้เลี้ยงสัตว์นั้นๆ จะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนสัตว์หรือต้องดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดให้ถูกต้อง ในกรณีที่ต้องมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์นั้นๆ จะต้องจัดหาและจัดให้มีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้นตลอดเวลาด้วย

(๘) การเลี้ยงสัตว์ที่มีจำนวนเกินอัตรา หรือสัตว์ประเภทอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดตามบัญชีแนบท้าย ต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้องก่อนเริ่มดำเนินการ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องหลักเกณฑ์ในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาต

(๙) การปฏิบัติอื่นใด ที่นอกเหนือจาก (๑) - (๘) ให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๗ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลท่ายาง แต่ถ้การกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่ได้มีการขายหรือขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืน ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งเจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาล ตำบลท่ายาง ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง

ข้อ ๑๑ ในกรณีมีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคติดต่อ อันอาจเป็นอันตรายต่อ สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกสัตว์ไว้ต่างหากและแจ้งให้กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบล ท่ายางทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๒ กรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่อ อันอาจเป็นอันตราย ต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ในเขตเทศบาลตำบลท่ายางในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อใดข้อหนึ่งแห่งเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามบท กำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๑๕ ให้นายกเทศมนตรีตำบลท่ายาง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้ มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมตามที่เห็นสมควร เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไป ตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(ลงชื่อ)

(นางนอมล กิจพ่วงสุวรรณ)
นายกเทศมนตรีตำบลท่ายาง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายณัฐชัย นำพูลสุขสันต์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี

บัญชีแนบท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่ายางว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ประเภทที่ดิน	ประเภทสัตว์	จำนวน (ตัว) / ครั้วเรือน
ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก (พ๑ , พ๒)	๑. สุนัข แมว รวมกันไม่เกิน ๒. ไก่ ห่าน นก เป็ด รวมกันไม่เกิน	๓ ตัว ๕ ตัว
ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง (ย๓)	๑. สุนัข แมว รวมกันไม่เกิน ๒. ไก่ ห่าน นก เป็ด รวมกันไม่เกิน ๓. ม้า โค กระบือ แพะ แกะ ล่อ ลา รวมกันไม่เกิน	๕ ตัว ๑๐ ตัว ๕ ตัว
ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย (ย๑ , ย๒)	๑. สุนัข แมว รวมกันไม่เกิน ๒. ไก่ ห่าน นก เป็ด รวมกันไม่เกิน ๓. ม้า โค กระบือ แพะ แกะ ล่อ ลา รวมกันไม่เกิน	๗ ตัว ๓๐ ตัว ๒๐ ตัว
ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม (ก๑ , ก๒)	เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตามข้อ ๖ ได้ จำนวนไม่เกิน	๕๐๐ ตัว น้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ตั้งแต่ ๖-๖๐ หน่วยปศุสัตว์ หนึ่งหน่วยปศุสัตว์ = ๕๐๐ กิโลกรัม

